

Kommunefasens Indtægter fremkommer gennem Eiendomsbyrder, tværtimod, den personlige Stat er jo den væsentligste Indtægtskilde for Bykommunerne. For Amternes Vedkommende er det ganske vist rigtigt; det er rigtigt, at faktisk talt største Delen af Udgifterne hidtil ere faldne paa Hartkornet, men det er fuldstændig urigtigt, naar man siger, at de hvile paa Hartkornet. De udredes af Amtsfonden og udredes paa samme Maade som andre Udgifter af Amtsfonden, og jeg kan henvise det ærede Medlem til Kommunalloven af 6. Juli 1867 § 50, hvori han vil finde, at Amtene har Udgang til at lægge en Del af denne Byrde over paa Formuen og Leiligheden. Denne Udgang benyttes f. Ex. her i Kjøbenhavns Amt med en Trediedel (Scharling: Den benyttes kun her) ja, i det Amt, hvor jeg bor, benyttes den ogsaa, og jeg veed ikke rettere, end at den i det Hele benyttes i 6—7 Amter, jeg skal ikke nævne Navnene her, men blot anføre Frederiksborg, Præsto v. fl. Det er altsaa en Udgang, der benyttes, og ialtsald vil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds indrømme, at legalt hviler den ikke paa Hartkornet, idet Udgiften udredes ikke alene efter Hartkornet, men tilbøds ogsaa efter Formue og Leilighed. Som Bestemmelsen i Kommunalloven er affattet, kommer en Del af Udgifterne faktisk til at hvile paa Hartkornet, men det maa fastholdes, at det ikke er en Hartkorns-, men en Amtsfondsafgift, og hvis man f. Ex. forandrede Reglerne for Udskrivningen til Amtsfonden, forandrede man ogsaa dermed Reglerne for Udredelsen af Bidragene til Sindsfygeanstalterne, det er klart. En Eiendomsbyrde er der altsaa ikke Tale om, en Hartkornsbyrde som saadan altsaa legalt heller ikke, faktisk hviler vel paa Landet Byrden paa Hartkornet, men den udredes ogsaa for en Del paa anden Maade. Hvad der imidlertid er Tale om her, er en slet og ret Kommunebyrde. Det, man i det Hele taget gjør ved denne Lov om Sindsfygeanstalter, er, at Staten for det Første betoster Sindsfygeanstalterne og for det Andet gjør et Tilskud til deres Udgifter, den betaler ikke hele Udgiften. Jeg skal i den Anledning nævne et Par Tal, som jeg har taget efter Finansbudgettet. I Nørrejylland er Staten ansat til et Tilskud af 130,000 Kr., og den anden Indtægt for næste Aar er ansat til 123,000 Kr., for Dernes Anstalter antages Tilskudet at være 136,000 Kr., anden Indtægt 134,000 Kr., til Viborg antages Staten at skulle tilskyde 96,000 Kr., anden Indtægt 72,000 Kr. De andre Indtægter ere altsaa tilfammen 329,000 Kr. Disse andre Indtægter hidrøre selvfølgelig

for største Delen, for den langt overveiende Del, fra Bidrag, som gives enten af Private eller i langt overveiende Grad af Kommunerne for Sindsfyge, som indlægges paa Anstalterne. Forholdet bliver forresten opfattet galt paa mange Steder endnu. Mange i Befolkningen tro, at hele Udgiften nu gaar over paa Staten, og det er bedst, at den Bildfarelse opklares. Forholdet er saaledes, at Staten, foruden at den indretter Anstalterne, overtager en Del af Byrderne navnlig for 3die Klasse's Patienter, medens Resten udredes af Private og Kommuner. Min særlige Grund til at fremdrage dette er, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) igaar nævnte nogle meget store Tal. Jeg er meget tilbøielig til at tro, at det ærede Medlem har lagt disse 2 Tal, som jeg nævnte, sammen. Det er nemlig klart, at vel ere Forholdene de samme i Kjøbenhavn, men baade de almindelige Udgifter, Tilskudene og de Udgifter, der udredes til de Syge, udredes af den samme Klasse, og jeg kan ikke forklare mig det Tal, der fremkom, medmindre det skulde være den samlede Udgift, der udredes af Kjøbenhavns Kommune, som det ærede Medlem har nævnt. Men er det den samlede Udgift, maa det ærede Medlem, naar han vil sammenligne den med Udgiften til Sindsfygeanstalterne udenfor Kjøbenhavn, fradrage 329,000 Kr., ellers passer Summen ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Chr. Hage) havde ogsaa fat i de store Tal, og jeg vil derfor bede de Herrer se Tallene efter, og jeg tror da, at de ville finde, at deres Tal trænge til en meget betydelig Korrektion. Lige overfor det kjøbenhavnske Spørgsmaal staar Sagen ganske anderledes. Det er nemlig saa, at medens de 3 andre Anstalter ere anlagte af Staten, men Staten foreløbig har ladet Kommunerne betale dem, staa vi her lige overfor en kommunal Anstalt. Den er bekostet af Kjøbenhavns Kommune, bliver bestyret af den, og Kjøbenhavns Kommune staaar i enhver Henseende overfor den frit og uafhængig. Der er Gener og Ubegageligheder ved det, men man maa jo erindre, at det ogsaa har sine Gøder, de ere ikke saa ganske saa. Det er anerkjendt her, og jeg tror ogsaa, at det maa anerkjendes, at lige overfor Befolkningen er Driften fuldt saa billig og liberal paa den kjøbenhavnske som paa Statsanstalterne, og jeg for min Person vil overmaade nødig være med til at være uretfærdig ved denne Opgjørelse, ved at gjøre nogen Uret, men saaledes som jeg foreløbig kan se derpaa, ser jeg ikke ret, at der er en anden Vej at gaa, end den, som Loven anviser. For det Første vil jeg gjøre opmærk-